

19) Prečítajte si Ezopove bájky a napíšte mravné ponaučenie, ktoré z nich vyplýva.

O nenásytnej líške

Pastieri si každé ráno skryli jedlo do dutiny v strome. Potom sa pustili za ovcami na pašu. Všimla si ich líška. Niekoľko dní ich z úkrytu pozorovala, kým nezískala istotu, že si po jedlo prídu o niekoľko hodín. Raz ráno líška zasa sledovala pastierov, ako si odkladajú jedlo a potom odchádzajú. Vyčkala, kým sa stratia z dohľadu a rozbehla sa k dutému stromu. Otvor v kmeni bol síce úzky, ale keď stiahla brucho, pretisla sa dnu. Ihneď sa pustila do jedenia. Jedla a jedla, kým vládala. Potom sa chcela pretisnúť cez otvor von, ale na svoje zdesenie zistila, že to veru nepôjde. Tak sa nažrala, že sa jej brucho vydulo ako balón. Nech sa namáhala, ako chcela, vtiahnuť brucho nevládala. Bola v pasci. Začala tak zavýjať, až ju začula jej kamarátka a pribehla k stromu „Pomôž mi“, nariekala líška, „tak som sa najedla, že sa nemôžem pretisnúť von“. Kamarátka je poradila takto: „môžeš urobiť len jedno a to počkať kým ti splasne brucho, a potom vyjst' von.“

POUČENIE :

O psovi a kúsku mäsa

Pes našiel veľký kus mäsa a niesol ho v zuboch, že si to niekde v pokoji zožerie. Prišiel k potoku, ponad ktorý viedla lavička a pustil sa po nej na druhú stranu. Uprostred zastal a pozrel dolu. Z vodnej hladiny hľadel na naň jeho vlastný obraz. Pes si neuvedomil, že vidí sám seba. Myslel si, že pozerá na iného psa s kusiskom mäsa v pysku. „Jeho mäso je väčšie ako moje“, pomyslel si pes závistlivo. „Vytrhnem mu ho a ujdem“. A tak otvoril papuľu a pustil svoje mäso, ktoré čľuplo do potoka a kleslo ku dnu.

Poučenie:

O myši a býkovi

Bezočivá myška sa priblížila k býkovi, keď sa pásol. Zrazu vyrazila vpred a uhryzla ozrutné zviera do nosa. Býk zaručal od bolesti. Myška sa zvrtila a utekala preč. Býk sklonil hlavu a vyrazil za drobným stvorením. Zdalo sa že býk už už myšku dochyť a naberie na rohy, no maličké zvieratko dobehlo k svojej diere v múre a vhušlo dnu. Býk pred dierou fučal, hrabal kopytami a vyzýval myš aby sa mu postavila zoči voči. Myš sa mu však len vysmievala. To bolo na býka priveľa. Ustúpil pár krokov, rozbehol sa a udrel hlavou do múru. A potom znova a znova. Pevný múr sa však ani nezachvel. Zato býka poriadne rozbolela hlava. Zatmilo sa mu pred očami a padol na kolená. Na toto myška čakala. Keď sa vyčerpaný býk zvalil na zem a hlavu mal len kúsoček od diery, vyletela von a znova ho uhryzla do nosa! Tentoraz sa býkovo zlostné ručanie nieslo široko ďaleko ponad polia. Býk sa pozviechal a chcel myš udupať. No bol priveľmi pomalý. Myš opäť skočila do svojej diery. Býk ručal a dupotal nohami, až sa triasla zem. Viac urobiť nemohol. Myška z bezpečného úkrytu v múre zapišťala tenkým hláskom : „Vieš, ani tí najväčší siláci nemusia vždy vyhrať ...“

POUČENIE :

